

[Bernhard Baunsgaard]

ligt, at man underbetaler folk, bare fordi de bor i provinsen. Det bør dog ikke være nogen straf eller nogen belønning at bo i København. Det er der måske nok nogle jyder der synes, men det synes jeg nu ikke.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja, det er bare af almindelig høflighed, jeg vil takke ministeren for forklaringen på tankerne bag lovforslaget. Jeg vil også godt bemærke, at jeg synes, det er utroligt, at den ene dag man kommer herind og sætter sig og prøver at se værdig ud, havde jeg nær sagt, så kan man sidde og kigge på en statsminister og høre på en statsminister, der taler om afbureaukratisering, smidiggørelse, fantasi og sådan noget, og næste dag man kommer herind, skal man høre, at det, det hele handler om, er en helt utrolig grad af kagekassetænkning: skal der gå lidt til teaterområdet, så skal pengene tages fra teaterområdet. Skal der gå lidt til kulturområdet, så skal pengene tages fra kulturområdet, selv om enhver ved, at et ordentligt kulturliv har en utrolig høj grad af sammenhæng med udgifterne i socialministeriet og i arbejdsministeriet, bare for at nævne et par eksempler. Alligevel står ministeren her som repræsentant for en afbureaukratiserende, smidiggørende regering og fortæller, at hver gang det drejer sig om 2 kr. til teaterskolen, skal de partout tages et andet sted på teaterområdet. Det forekommer mig at være – nej, det vil jeg slet ikke sige.

Formanden:

Det må hr. Tinning nok heller ikke.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Ja men hr. Tinning, den dag vi når så langt med afbureaukratiseringen, at vi får afskaffet finanslovens konti, så synes jeg, det er helt fint, og hvis kulturministeren bare får en pose penge om året og ingen laver mere vrøvl, så synes jeg, det er strålende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser.

(Fremsat 22/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Det er lidt vanskeligt at se, hvad virkningen af dette lovforslag kan blive. Ministeren siger, at det er et led i regeringens regelsanering. Det må jo så betyde, at det er nogle regler, der på en eller anden måde har virket generende for nogle, og jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål: hvem har disse regler, som ministeren nu i regelsaneringens navn ønsker at ophæve, virket generende for? Er det billetthajerne, de har været generende for, eller billetsjoverne, som ministeren siger, eller hvori ligger afbureaukratiseringen i dette lovforslag? Man kunne være lidt ondsksfuld – det ligger mig ellers fjernt – og sammenholde dette forslag med det tidligere forslag om teatrene, vi behandlede. Så kunne man sige, især når man læser bemærkningerne og hører talerne her, at med det ene lovforslag lukker ministeren Arte ud, og med det andet lovforslag lukker ministeren billetthajerne ind. Det kan jo ikke være meningen, så jeg håber, at vi får en forklaring på, hvad hensigten er. Hvem er det, der skal have gavn og glæde af dette lovforslag?

Per Stig Møller (KF):

Da der aldrig er nogen grund til at opretholde love, som har mistet deres indhold, kan vi støtte, at denne lov bortfalder, og støtte lovforslaget.